

[Stensballe.]

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 11 til § 4. Det fremhæves dér, at Bestemmelserne i §§ 5—7 kun gælder de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Lejemaal. Ved denne Bestemmelse bevirkes, at det Antal Lejligheder og Forretningslokaler, som ved Lovens Ikrafttræden er ledige, eller som maatte blive ledige i den Overgangsperiode, der er foreslaaet i Loven, straks bliver unddraget enhver Restriktion og stillet til Ejeren frie Raadighed. Netop derigennem fremgaar Forskellen mellem dette Lovforslag og Loven af 1925, thi gennem disse Bestemmelser bliver dette Lovforslag, naar det bliver ophøjet til Lov, en Afviklingslov, idet der, efter hvad der er oplyst for Udvalget, sker ca. 4 000 Fraflytninger fra gamle Lejligheder om Aaret — der er 140 000 Lejligheder, som henhører under Boligloven. Det vil med andre Ord sige, at selv om dette Tal ikke forhøjes, vil der gaa et meget stort Tal fra de 140 000 Lejligheder, som hidtil har været under Boligloven, hvilket igen vil sige, at naar man kommer til det Tidspunkt, 1934, da der ikke mere skal gælde Restriktioner for Boligers Vedkommende, er Trediedelen af Lejlighederne, om ikke flere — hvad jeg nu antager, for jeg tror, det vil gaa betydeligt hurtigere nu end i den forløbne Periode —, frigivet, saaledes at der da ikke kan være nogen, som kan have Betænkeligheder ved, at denne Lovgivning falder bort. Vi for vort Vedkommende kan i hvert Fald ikke have Betænkeligheder derved, og jeg maa ogsaa hævde, at selv som det er nu, har vi kun ønsket at gaa med til en begrænset Genneførelse af Boligrestriktioner.

Ændringsforslag Nr. 12 til § 5 tilsigter kun at bringe Bestemmelsen i Overensstemmelse med Loven af 1. April 1925 § 1. Det var den ikke i den Form, hvori den var foreslaaet her. Det er altsaa ikke en Udvidelse, men Bestemmelsen er derved bragt tilbage til den Form, den havde i Loven af 1925.

Ved Ændringsforslag Nr. 15 til § 5 tilsigtes, at der skal en Bedømmelse til om, hvorvidt det maa anses for nødvendigt, at en Ejer, uanset at han selv har Bolig i Ejendommen, opsiges en Lejer, for at hans Lejlighed kan tages i Brug af en Funktionær ved Ejendommens Administration eller Pasning, idet der ved Bedømmelsen af Opsigelsen maa tages Hensyn til, om Ejeren ønsker er rimeligt begrundet i hans personlige Forhold eller i Forholdene i Ejendommen.

Ændringsforslag Nr. 18 til § 5 svarer til Lovforslagets § 6. Naar denne Bestemmelse er flyttet, skyldes det, at den derigennem kommer ind under de Regler for Retsforfølgelse, der indeholdes i § 5.

Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 19 og 20 skal jeg henvise til Betænkningen.

Ændringsforslag Nr. 21 giver under visse Betingelser, hvorved der tilsigtes at hindre Misbrug, en Ejer Ret til at benytte Forretningslokaler i sin egen Ejendom, naar Virksomheden drives for hans egen Regning. Som Lovforslaget var formet, kunde det ikke lade sig gøre, og det har vi ment var uretfærdigt og urimeligt.

Ændringsforslaget under Nr. 23 tilsigter en mere hensigtsmæssig Ordning og Klargørelse af Fremgangsmaaden ved Rets tvister i Medfør af § 5. Jeg skal i øvrigt henvise til Betænkningen, hvor der er givet en ret fyldig Beskrivelse af Ændringsforslagets Forudsætninger og Indhold.

I Ændringsforslag Nr. 25 til §§ 7 og 8 udtales det, at Moderniseringer og Hovedreparationer skal være ud over almindelige Vedligeholdelsesarbejder for at kunne begrunde Lejeforhøjelse. Det er fastslaaet i selve Lovforslaget, men man skulde have Myndighedernes Tilladelse til at udføre dem, for at Bestemmelsen kunde blive anvendt. Her er der sket den Ændring, for at fremme Installation af Centralvarme og varmt Vand, at saadan Installation kan begynde den 1. August 1931 i Stedet for Oktober Flyttedag 1931. Ændringsforslaget sikrer tillige, at Ejeren kan faa Dækning for en Skatteforøgelse, der skyldes Ejendommens paa Grund af Forbedringerne øgede Værdi, samt for de paa Grund af Forbedringerne øgede Driftsudgifter. Endvidere gives der Ejeren Adgang til Dækning for nye Vej- og Kloakbidrag og lignende Bidrag. Jeg vil her ogsaa gøre opmærksom paa den Ændring, der er foretaget med Hensyn til Afskrivning af Anlægsudgifterne. Vi er enige om, at der lægges en saadan Afskrivning til Grund, som der sædvanligvis regnes med ved en fornuftig Administration, saaledes som ordentlig og forsigtig Forretningsbrug tilsiger, og om, at i saa Henseende kan de af Skattevæsenet tilladte Afskrivninger i nogen Grad være vejledende. Der er her en Modsætning mellem Folketingets Vedtagelse og Udvalgets Udtalelser, men efter den Omredaktion, der har fundet Sted, maa det være Landstingets Opfattelse og den Motivering, der gives derfor i Betænkningen, der maa